

عنوان مقاله:

نقد و بررسی انحصاری بودن برهان انی مطلق از ملازمات عامه در فلسفه از منظر علامه طباطبایی

محل انتشار:

اولین کنگره بین المللی علامه سید محمد حسین طباطبایی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

عسکری سلیمانی امیری - عضو هیئت علمی موسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی

خلاصه مقاله:

مسائل فلسفه اولی با برهان اثبات می شوند که این برهان یا لمی است و یا انی. هر یک از این دو نیز به اقسامی تقسیم می شوند. از نظر علامه طباطبایی دلیل (یعنی سلوک از معلول به علت) و هر استدلالی که مستلزم سلوک از معلول به علت باشد، بالذات معطی یقین نیست. از این رو مسائل فلسفی به واسطه آنها اثبات نمی شوند و بالذات این ادله در فلسفه راه ندارند. از نظر او با آنکه برهان لمی معطی یقین است، در فلسفه راه ندارد؛ چراکه ورودش در فلسفه مستلزم معلولیت موجود از جهت وجود است. مدعای علامه را اساتیدی همچون علامه مصباح، علامه جوادی آملی و آیت الله فیاضی مناقشه کرده اند. ما در این جستار به روش برهانی نشان می دهیم که هیچ یک از مناقشات مطرح شده، مدعای علامه طباطبایی را از کار نمی اندازد؛ چراکه با برهان نشان می دهیم که: یا برهان «لمی» است، ولی ثبوت حکم از اعراض ذاتیه موجود از جهت وجود نیست. پس مساله ای در فلسفه نیست. یا برهان «انی» نیست و حکم از اعراض ذاتیه موجود از جهت وجود است و حد وسط و حد اکبر از ملازمات عامه اند و مساله از مسائل فلسفه اولی است.

کلمات کلیدی:

فلسفه اولی، برهان لمی، برهان انی، ملازمات عامه، علامه طباطبایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2052612>

